

N:o 58.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 5 juli 1887.
— — — — Andra Kammaren den 5 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående försäljning till Örebro stad af kronolägenheten Alnängarne i Örebro län.

(Statsutskottets utlåtande n:o 42.)

Till Konungen.

I en den 22 april innevarande år till Riksdagen aflåten proposition har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva:

att kronolägenheten Alnängarne med dertill hörande, i Svartån belägna så kallade Stora Holmen och öfriga holmar måtte till Örebro stad mot en köpeskillning af sjuttiofem tusen tvåhundra trettiosex kronor försäljas, under vilkor i öfrigt,

att med betalningen af köpeskillingen finge anstå till utgången af den tid, under hvilken staden arrenderat jorden och sålunda därför erlade arrende, eller till den 14 mars 1890, och betalningen derefter fullgöras med fördelning på sex år i enlighet med bestämmelserna i kongl. brefvet den 29 maj 1874 angående försäljning af åtskilliga mindre kronolägenheter; samt

att den ersättning, staden möjligen kunde komma att utgifva för jord, som till reglering och kanalisering af Svartån blefve från lägenheten exproprierad, måtte å köpeskillingen afräknas;

och har Eders Kongl. Maj:t derjemte föreslagit, att den för lägenheten inflytande köpeskillningen måtte få användas på enahanda sätt,

som vore bestämdt i fråga om köpeskillingarne för de hemman och lägenheter, hvilkas försäljning egde rum jemlikt omförmälda kongl. bref af den 29 maj 1874.

Då den ifrågasatta försäljningen af kronolägenheten Alnängarne icke synes föränledas deraf att densamma erfordras för något visst allmänt ändamål, har Riksdagen icke funnit afgörande skäl tala för ett frångående i detta fall från åsigten, att endast mindre kronoegendomar i allmänhet böra försäljas, helst till följd af denna fastighets belägenhet invid Örebro stad domänförvaltningens tillsyn öfver densamma torde medföra jämförelsevis ringa kostnader, och med fog torde kunna ifrågasättas, om icke lägenheten, med hänsyn till dess saknad af kronan tillhöriga byggnader, lämpligen borde sammanslås till gemensamt arrende med det angränsande, till kronan indragna hospitalshemmanet Rynninge, för hvilket nuvarande arrendetiden utgår samtidigt med den för Alnängarne bestämda, eller den 14 mars 1890. En ytterligare anledning till erinran mot den föreslagna försäljningen har Riksdagen funnit jemväl i den omständighet, att i detta fall försäljningen icke är afsedd att, på sätt vid försäljning af kronans domäner i allmänhet är föreskrifvet, ega rum genom egendomens utbudande på offentlig auktion. Dessutom synes den föreslagna köpeskillingen alltför låg såväl med hänsyn till det hittills för lägenheten utgående arrendet, hvilket, vid utarrenderingen år 1860 ursprungligen bestämdt i spanmål och hö, från och med midfastan år 1878 utgjorts med 4,000 kronor, hvarå dock numera ett afdrag af 900 kronor eger rum för förlorad fiskerättighet, som ock i betraktande deraf, att ifrågavarande jordområdes läge invid en stad af ej ringa storlek antagligen bör föränleda en fortgående ökning af dess värde; och då härtill kommer, att fråga läser vara väckt om att för militära ändamål använda någon del af berörda jordområde, samt lägenheten alltså möjligen kan komma att tagas i anspråk för kronans räkning, har Riksdagen funnit betänkligt att nu vidtaga åtgärder för samma lägenhets afyttrande; hvadan Riksdagen icke funnit sig böra bifalla Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

Stockholm den 5 juli 1887.

Med undersätlig vördnad: